

In ons kerkgebouw van eeuwen
Liedtekst, een bewerking van het lied "Suzanne" van Leonard Cohen door Trees vd Broek

In ons kerkgebouw van eeuwen
mogen wij te samen komen
om te zingen en te bidden
waar de ziel tot rust kan komen.
Want we weten dat er méér is
tussen hemel en de aarde.
Onze wereld vol van leven,
maar we zien soms niet de waarde
van het mooie van de schepping.
Kunnen haar geen liefde geven.
Haasten ons met onze zorgen
alle dagen weer naar morgen,
want je hecht toch aan het leven.....
en je wilt het graag behouden
samen op het levenspad
en je moet God wel vertrouwen
want Hij houdt al jouw gedachten in zijn hand.

En Jezus was een visser,
die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep,
omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding,
waar in niemand kan verdrinken.
Hij zei: "Als je blijft geloven
kan de zwaarste steen niet zinken".
Maar de hemel ging pas open
toen zijn lichaam was gebroken
en hoe Hij heeft geleden
dat weet alleen die visser aan 't kruis.
En je wilt wel met Hem meegaan
samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.

En Jezus neemt je mee
aan de hand van zijn Vader
je onthoudt waar Hij naar kijkt
als de schittering op het water.
En het zonlicht lijkt wel honing
waaraan kinderen zich tegoed doen
en het grasveld ligt bezaaid
met wat de mensen zoal weg doen.
In de goot liggen de blad'ren
van de eerst nog groene bomen
en de meeuwen in de lucht
lijken net verwaaide dromen,
als Hij je weer de weg wijst.....
En je wilt wel met Hem meegaan
samen naar de overkant
en je moet hem wel vertrouwen
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.

Dit lied wordt in de zondagviering van 16 september (Lambertusfeest) gezongen door Joost en Marie-Josée Angenent